

Ολοκληρώθηκαν χθες (24 Ιουνίου 2013) οι εργασίες της 82^{ης} Γ.Σ. της ΔΟΕ.

Στο συνέδριο αυτό, οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ ενισχύθηκαν, κατέκτησαν και δεύτερη έδρα στο Διοικητικό Συμβούλιο. Έγινε ένα βήμα στην αλλαγή των συσχετισμών, οι οποίοι ωστόσο, παραμένουν αρνητικοί.

Η 82^η Γενική Συνέλευση δεν κατέληξε σε κανένα πρόγραμμα δράσης, την ώρα που σχεδιάζονται νέα, βάρβαρα μέτρα σε βάρος της μόρφωσης των παιδιών του λαού, σε βάρος των εκπαιδευτικών κι όλων των εργαζομένων.

Οι αποφάσεις που πάρθηκαν στο συνέδριο από ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ αποδέχονται το πυρήνα των αναδιαρθρώσεων στο χώρο της εκπαίδευσης, την πολιτική της Ε.Ε. και των επιχειρηματικών ομίλων.

Την ίδια ώρα, περίσσεψαν οι αγωνιστικές κορώνες για «αγώνα και απεργία διάρκειας» από Σεπτέμβρη...

Οι δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ και των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ επανέφεραν την ανεύθυνη και τυχοδιωκτική πρόταση για απεργία διάρκειας από το Σεπτέμβρη, η οποία θα αποφασιζόταν από τη 82η Γ.Σ.! Δηλαδή, πρότειναν μια απεργία, που θα γίνει μετά από 3 μήνες, χωρίς καν να ρωτηθούν οι εκπαιδευτικοί! Και χωρίς να τους ενδιαφέρει αν θα υπάρχουν μετά από 3 μήνες οι δυνατότητες, οι προϋποθέσεις για να γίνει η απεργία.

Επιμένουν στην ίδια τυχοδιωκτική τακτική, όπως έκαναν και στην ΟΛΜΕ, στο ΜΕΤΡΟ. Κυριολεκτικά τσακίζουν το κίνημα και το ξέρουν καλά.

Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να θέτουν το κίνημα στην υπηρεσία της εναλλαγής των κομμάτων στην κυβερνητική εξουσία. Να βάζουν το κίνημα και τους εργαζόμενους να διαλέγουν κυβέρνηση που θα διαχειριστεί την καπιταλιστική κρίση σε βάρος τους, να διαλέγουν το μείγμα διαχείρισης της κρίσης.

Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ σε όλη τη διάρκεια του συνεδρίου κατέβαλαν κάθε προσπάθεια να αναδείξουν το περιεχόμενο και την αιτία των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων στην εκπαίδευση, τις επιπτώσεις που αυτές θα έχουν τόσο στη μόρφωση των παιδιών του λαού, όσο και στις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών.

Κατέθεσαν συγκεκριμένη πρόταση για το πρόγραμμα δράσης. Συγκεκριμένα, πρότειναν την οργάνωση και το σχεδιασμό του αγώνα, από τώρα κι όχι μετά το καλοκαίρι, από κοινού με γονείς, μαθητές, ΕΛΜΕ, σωματεία δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Αγώνας που θα περιλαμβάνει παραστάσεις διαμαρτυρίας και συλλαλητήρια, ενάντια στην κατάργηση δεκάδων σχολείων, στα χαράτσια και τη φοροληστεία, τις ιδιωτικοποιήσεις. Για να μην μείνει ούτε ένα παιδί έξω από τους παιδικούς σταθμούς, από το νηπιαγωγείο.

Πρότειναν, τέλος, την πραγματοποίηση Γενικών Συνελεύσεων των Συλλόγων με την έναρξη της σχολικής χρονιάς, ώστε οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί να καθορίσουν τη μορφή, το περιεχόμενο και την κατεύθυνση του αγώνα.

Οι αντιπρόσωποι του ΠΑΜΕ απευθυνόμενοι στο σώμα της Γ.Σ. τόνισαν ότι «το ΠΑΜΕ καλεί τους εργαζόμενους να οργανώσουν τον αγώνα σε κάθε τόπο δουλειάς, σε κάθε σχολείο, για κάθε πρόβλημα που απασχολεί τον εκπαιδευτικό, τη λαϊκή οικογένεια». Ταυτόχρονα, τόνισαν την ανάγκη να συνδεθεί αυτή η πάλη με την προοπτική της ανατροπής της εξουσίας των επιχειρηματικών ομίλων, για να περάσει στα χέρια των εργαζομένων ο πλούτος που παράγουν και να ικανοποιηθούν οι σύγχρονες ανάγκες τους». Σε αυτή την κατεύθυνση κάλεσαν τους αντιπροσώπους «να ισχυροποιήσουν το ΠΑΜΕ και να κάνουν δική τους υπόθεση το καθήκον της ανασύνταξης του κινήματος».

Στις τρεις μέρες που προηγήθηκαν και μέσα από συχνές διακοπές και αντεγκλήσεις για διαδικαστικά ζητήματα, η συζήτηση για τα πραγματικά προβλήματα των εκπαιδευτικών, της εκπαίδευσης και του κινήματος πέρασαν σε δεύτερη μοίρα.

Δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι η ομαλή περάτωση των εργασιών της Γ.Σ. εξασφαλίστηκε από την υπεύθυνη στάση των αντιπροσώπων που εκλέχτηκαν με τα ψηφοδέλτια του ΠΑΜΕ, γεγονός που αναγνωρίστηκε από την πλειοψηφία των συνέδρων.

Στο λίγο χρόνο που έμεινε για συζήτηση των θεμάτων της Ημερήσιας Διάταξης επαναβεβαιώθηκε με οριακή πλειοψηφία η θέση των ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ για την αξιολόγηση, χωρίς φυσικά να θιγεί ο ρόλος της ως μοχλός των αναδιαρθρώσεων στην εκπαίδευση και να παρθούν ουσιαστικές αποφάσεις για την παρεμπόδισή της. Η ίδια πλειοψηφία επικαιροποίησε παλιότερες θέσεις της για την προσχολική αγωγή, την ειδική αγωγή, τα οικονομικά, τα ασφαλιστικά ζητήματα κ.ά. Θέσεις που κινούνται στα όρια της εκάστοτε κυβερνητικής πολιτικής και της στρατηγικής κεφαλαίου – Ε.Ε.

Αθήνα, 25 Ιουνίου 2013